

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi”:

ar piesūtīšanu:	bez piesūtīšanas:
par: Ls	(saņemot ekspedīcijā)
1/2 gadu . . . . . 22,—	par Ls
1/4 gadu . . . . . 12,—	1 gadu . . . . . 18,—
3 mēn. . . . . 6,—	3 mēn. . . . . 10,—
1 mēn. . . . . 2,—	1 mēn. . . . . 5,—
Piesūtīt pa pastu	1 Par atsevišķu
un pie atkalpār-	numuru 1,70
devējiem. . . . . 13,—	10

Latvijas valdības
iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
Rīgā, pili № 2. Tālrūnis 20032
Runas stundas no 11—12

oficiālais laikraksts
svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pili № 1. Tālrūnis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:

a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienslejiņām rindīnām	Ls 4,—
par katru tālāku rindīņu	„—,15
b) citu iestāžu sludinājumi par katru vienslejiņu rindīņu	„—,20
c) no privātiem par katru viensl. rindīņu (par obligāt. sludin.)	„—,25
d) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas.	„—,80

179. № Pirmdien, 1934. g. 13. augustā Septiņpadsmitais gads

Pārgrozījumi un papildinājumi Tiesu iekārtas likumos.
Likums par Konvenciju par izlīgšanu, par strīdu nokārtošanu tiesas ceļā un par šķirējtiesu starp Latviju un Čehoslovakiju.

Noteikumi par glābšanas vai palīdzības sniegšanas darbu atbildības sadalīšanu gadījumos, kad šos darbus izdarījuši valsts ar valsts dienesta kuģiem.
Rikojums mājas alus darišanas lietā.

65 gadi — Tiesu palātas locekļiem un prokurora biedriem, apgabaltiesu priekšsēdētāju biedriem, locekļiem, prokuroriem, viņu biedriem, zemes grāmatu nodaļu priekšniekiem un sevišķi svarīgu lietu izmeklēšanas tiesnešiem;
60 gadi — mirtiesnešiem, svarīgu lietu izmeklēšanas tiesnešiem, izmeklēšanas tiesnešiem, zemes grāmatu nodaļu priekšnieku palīgiem un papildu mirtiesnešiem.
Trešais nodalījums.
Goda tiesneši.

Ministru kabinets 1934. g. 2. augustā ir pieņēmis un Valsts Prezidents izsludina šādu likumu:

Pārgrozījumi un papildinājumi Tiesu iekārtas likumos.

- Tiesu iekārtas likumos (1924. g. izd.) izdarīt šādus pārgrozījumus un papildinājumus.
10. p. ar piezīmi, 60. p. 2. un 9. punktu, 90. p. 1. punktu, 101. p. 2. (Lik. kr. 1933. g. 69) un 6. punktu, 107.—114. un 164. pantu, 237. p. pielikuma (Lik. kr. 1932. g. 135) 14. p. un 251. p. (Lik. kr. 1933. g. 160) izteikt tā:
10. Darišanu valoda tiesās un tiesu iestādēs ir valsts valoda. Tiesa pēc apstākļiem un vajadzības var pieļaut arī citu valodu lietošanu.
60. . . . .
2) lai caurlūkotu vispārīgās instrukcijas (108. un 109. p.), pieņemtu sevišķās instrukcijas Senāta kasācijas departamentiem, kā arī lai grozītu tiesu iestāžu sevišķās instrukcijas (113. p.);
9) lai apspriestos par kandidātiem uz brīvo senātoru amatu (147. p.), par senātoru palikšanu amatā pēc maksimālā vecuma sasniegšanas (155¹. p.) un no dienesta aizejošo senātoru un virsprokurātūras amatpersonu ieskaitīšanu goda tiesnešos (165². p.).
90. . . . .
1) lai iepriekš apspriestu sevišķās instrukcijas (113. p.).
101. . . . .
2) lai apspriestos par kandidātiem uz brīviem tiesas locekļu, mirtiesnešu un izmeklēšanas tiesnešu amatiem (144. p.), par tiesnešu palikšanu amatā pēc maksimālā vecuma sasniegšanas (155¹. p.) un no dienesta aizejošo tiesnešu un prokurātūras amatpersonu ieskaitīšanu goda tiesnešos (165². p.).
6) lai pieņemtu tiesu iestāžu sastādītos vispārīgo instrukciju projektus (108. p.) un sevišķās instrukcijas (113. p.).

OTRĀ NODAĻA.

Tiesu iestāžu instrukcijas.

107. Tiesu iestāžu, tiesu resora amatpersonu un pie tiesu iestādēm pastāvošo personu darbību spēkā esošo likumu robežās var tuvāki noteikt vispārīgās instrukcijās, kuŗas izdod tieslietu ministrs.
108. Vispārīgo instrukciju projektus sastāda Tieslietu ministrija vai, uz tieslietu ministra priekšlikumu, tiesu iestādes, kuŗas pēc instrukciju projektu pieņemšanas kopsapulcē, bet Senātā — apvienotā sapulcē, iesniedz tās tieslietu ministram.
109. Tieslietu ministrs liek priekšā instrukciju caurlūkot Senāta apvienotai sapulcei, kuŗa ne vēlāk, kā trīs mēnešu laikā pēc instrukcijas saņemšanas, pārbaudījusi, vai tās noteikumi nerunā pretim likumam, nosūta instrukciju ar savu atzinumu tieslietu ministram.
- Piezīme. Vispārīgo instrukciju Senāta departamentiem tieslietu ministrs pēc saņemšanas (108. p.) izsludina saskaņā ar 110. pantu.
110. Vispārīgās instrukcijas tieslietu ministrs izsludina Valdības Vēstnesī.
111. Katra tiesu iestāde var izdot sevišķās instrukcijas ar sīkākiem noteikumiem par iestādes iekšējās darbvedības kārtību.
112. Sevišķās instrukcijas nedrīkst runāt pretim likumam vai tieslietu ministra izdotu vispārīgo instrukciju noteikumiem.
113. Sevišķās instrukcijas sastāda katra tiesu iestāde. Pēc to apspriešanas rīcības sēdē un pieņemšanas kopsapulcē, bet Senātā — apvienotā sapulcē, instrukcijas padotības kārtībā iesūtāmas zināšanai tieslietu ministram, kuŗš, ja atrod tajās ko nesaskanīgu ar likumiem vai nelietderīgu, paziņo par to Senāta apvienotai sapulcei pārgrozīšanai.
114. Instrukciju pārgrozīšana un papildināšana notiek tādā pašā kārtībā, kā instrukciju izdošana.
164. Iepriekšējā (163.) pantā minētie atvaļinājumi ilgāki par vienu mēnesi ar algas piepaturējumu pieļaujami ne citādi, kā ar tieslietu ministra atļauju.

Pielikums pie 237. panta.

14. Izpildot vienā izbraukumā darbības vairākās lietās, tiesu izpildītājs katrā atsevišķā lietā savā labā var ņemt 50% no dienas naudas un ceļa izdevumu kopsummās, kāda pienāktos par izbraukumu katrā lietā atsevišķi.
Piezīme paliek spēkā.
251. Disciplinārsodus tiesu izpildītājiem uzliek tiesu iestādes priekšsēdētājs, bet Senātā virsprokurors.
11. Ievest jaunu 155¹. p. un jaunu trešo nodalījumu ar 165¹. — 165⁵. pantiem.
155¹. Dienesta attiecības tiesnešiem un prokurātūras amatpersonām izbeidzas ne vēlāk, kā pēc trim mēnešiem, skaitot no maksimālā vecuma sasniegšanas, ja pirms šā vecuma sasniegšanas padotības kārtībā nav izprasīta un saņemta tieslietu ministra atļauja palikšanai amatā.
Par maksimālo vecumu skaitāmi:
70 gadi — Senāta apvienotās sapulces priekšsēdētājam, departamentu priekšsēdētājiem, senātoriem, virsprokuroram un viņa biedriem; Tiesu palātas priekšsēdētājam, departamentu priekšsēdētājiem un prokuroram un apgabaltiesu priekšsēdētājiem.

- 165¹. Tiesnesi un prokurātūras amatpersonu, kas atstāj dienestu maksimālā vecuma vai amata likvidēšanas dēļ, vai arī labprātīgi, var ieskaitīt goda tiesnešos.
  - 165². Par ieskaitīšanu goda tiesnešos lemj Ministru kabinets uz tiesas kopsapulces ierosinājumu un tieslietu ministra priekšlikumu. Goda tiesnešos ieskaitīto izslēdz no goda tiesnešiem Ministru kabinets uz tieslietu ministra priekšlikumu.
  - 165³. Goda tiesnesi, ar viņa piekrišanu katrā atsevišķā gadījumā, var pieaicināt tiesas kolēģijas sastāva papildināšanai vai tiesnešu aizvietošanai slimības vai atvaļinājuma gadījumos. Goda tiesnesis nevar izpildīt augstākas pakāpes amatu, nekā to, kādā viņš pats bijis savā aktīvā dienesta laikā, izņemot 86. pantā norādītos gadījumus.
  - Piezīme. Goda tiesnešos ieskaitītās prokurātūras amatpersonas pielīdzināmas goda tiesnešos ieskaitītiem attiecīgas tiesu iestādes locekļiem.
  - 165⁴. Goda tiesnesis atalgojumu nesāņem, bet ja to aicina no viņa pastāvīgās dzīves vietas, tad viņš var saņemt ceļa izdevumus un dienas naudu pēc vispārīgiem noteikumiem, piemēriņi amata grupai, kādai pieder tiesnesis, kuŗu viņš aicināts aizvietot.
  - 165⁵. Goda tiesneši, izpildot tiesneša pienākumus, atbildības ziņā pielīdzināmi aktīvā dienesta tiesnešiem.
- IV. 37., 250. p. piezīmi, 374. un 401. p. atcelt.
V. Darbiniekiem, kas maksimālo vecumu sasnieguši pirms šā likuma spēkā nākšanas, dienesta attiecības izbeidzas ne vēlāk, kā pēc trim mēnešiem no šā likuma spēkā nākšanas, ja tieslietu ministrs nav devis atļauju turpmākai palikšanai amatā (155¹. p.).
VI. 165¹. — 165⁵. pantu noteikumi piemērojami arī tiesnešiem un prokurātūras amatpersonām, kas atstājušas dienestu pirms šā likuma spēkā nākšanas.
Rīgā, 1934. g. 13. augustā.

Valsts Prezidents A. Kviesis.

Ministru kabinets 1934. g. 2. augustā ir pieņēmis un Valsts Prezidents izsludina šādu likumu:

Likums par Konvenciju par izlīgšanu, par strīdu nokārtošanu tiesas ceļā un par šķirējtiesu starp Latviju un Čehoslovakiju.

1. Ženēvā 1933. gada 11. oktobrī parakstītā konvencija par izlīgšanu, par strīdu nokārtošanu tiesas ceļā un par šķirējtiesu starp Latviju un Čehoslovakiju ar šo likumu pieņemta un apstiprināta.
  2. Likums stājas spēkā izsludināšanas dienā. Līdz ar likumu izsludināma 1. pantā minētā konvencija un tās tulkojums latviešu valodā.
  3. Konvencija stājas spēkā tās 21. pantā paredzētā laikā un kārtībā.
- Rīgā, 1934. gada 13. augustā.
- Valsts Prezidents A. Kviesis.

Convention de Conciliation, de règlement judiciaire et d'arbitrage entre la Lettonie et la Tchecoslovaquie.

Le Président de la République de Lettonie, d'une part
et
le Président de la République Tchecoslovaque, d'autre part
s'inspirant des heureuses relations d'amitié qui unissent les deux pays,
désireux d'assurer, conformément aux principes consacrés par le Pacte de la Société des Nations, le règlement pacifique des tous les différends, de quelque nature qu'ils soient, qui viendraient à diviser la Lettonie et la Tchecoslovaquie, ont résolu de conclure une Convention à cet effet et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires respectifs, savoir:

le Président de la République de Lettonie:
Monsieur Voldemārs Salnais, Ministre des Affaires Étrangères,
le Président de la République Tchecoslovaque:
Monsieur Edvard Beneš, Ministre des Affaires Étrangères,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en honne et duē forme, sont convenus des articles suivants:

Article premier.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent réciproquement à régler, dans tous les cas, par voie pacifique et d'après les méthodes prévues par la présente Convention, tous les différends, de quelque nature qu'ils soient, qui viendraient à s'élever entre la Lettonie et la Tchecoslovaquie après la date de l'entrée en vigueur de la présente Convention, et qui n'auraient pu être résolus par les procédés diplomatiques ordinaires.

Article 2.

Tous différends entre les Hautes Parties Contractantes, de quelque nature qu'ils soient, et qui n'auraient pu être réglés à l'amiable par les procédés diplomatiques ordinaires, seront soumis pour jugement, soit à un Tribunal arbitral, soit à la Cour Permanente de Justice Internationale, ainsi qu'il est prévu ci-après.

Les différends pour la solution desquels une procédure spéciale est prévue par d'autres conventions en vigueur entre les Hautes Parties Contractantes seront réglés conformément aux dispositions de ces conventions.

Article 3.

Avant toute procédure arbitrale ou avant toute procédure devant la Cour Permanente de Justice Internationale, le différend sera soumis, à fin de conciliation, à une commission internationale permanente, dite Commission Permanente de Conciliation, constituée conformément à la présente Convention.

